

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí dňa 2. októbra 1996 v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Anny Danielčákovej, sudcov JUDr. Júliusa Černáka a JUDr. Jána Drgonca vo veci podnetu [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] a [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpených JUDr. Ladislavom Scholzom, advokátom, o porušení ústavného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov, priznaného čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, v konaní o neplatnosť odvolania z funkcie člena predstavenstva VSŽ, a. s. Košice vedeného na Krajskom súde Košice pod sp. zn. 13 Cb 3622/94 takto

r o z h o d o l :

Slovenská republika, zastúpená Krajským súdom Košice v konaní o neplatnosť odvolania z funkcie člena predstavenstva VSŽ, a. s. Košice, sp. zn. 13 Cb 3622/94, p o r u š i l a právo [REDAKOVANÉ] a [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] priznané čl. 48 odsek 2 Ústavy Slovenskej republiky na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov.

O d ô v o d n e n i e :

Dňa 22. 6. 1996 doručili [REDAKOVANÉ] a [REDAKOVANÉ] Ústavnému súdu Slovenskej republiky podnet na začatie konania podľa čl. 130 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky pre porušenie práva priznaného čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky.

Podnetom predkladateľa namietli priet'ahy v konaní vedenom na Krajskom súde Košice pod sp. zn. 13 Cb 3622/94. Dňa 17. 3. 1994 podali [REDAKOVANÉ] a [REDAKOVANÉ] spolu s ďalšími dvoma osobami, (ktoré neskôr svoju žalobu vzali späť) žalobu na Krajský súd Košice o neplatnosť odvolania z funkcií členov predstavenstva VSŽ, a. s. Košice. Do termínu podania podnetu na Ústavný súd Slovenskej republiky sa podľa tvrdení predkladateľov podnetu vo veci neuskutočnilo ani jedno pojednávanie, čo hodnotili ako zbytočné priet'ahy, a preto aj ako porušenie čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky.

Ústavný súd Slovenskej republiky uznesením č. II. ÚS 22/96 dňa 3. 7. 1996 prijal podnet [REDAKOVANÉ] pre porušenie čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky na ďalšie konanie. Uznesenie o prijatí podnetu zaslal predkladateľom podnetu. Predsedovi Krajského súdu Košice zaslal kópiu podnetu s výzvou, aby sa v lehote do 15. 8. 1996 vyjadril k skutočnostiam uvádzaným v podnete.

Zároveň požiadal Krajský súd Košice o zapožičanie spisu č. 13 Cb 3622/94. Dňa 9. 7. 1996 listom vyzval [REDAKOVANÉ], aby si zvolili právneho zástupcu na zastupovanie v konaní pred Ústavným súdom Slovenskej republiky. Na opakovanú výzvu doručili predkladatelia podnetu 2. 9. 1996 plnomocenstvo na zastupovanie pre JUDr. Ladislava Scholcza, advokáta Advokátskej kancelárie Košice.

Ústavný súd Slovenskej republiky dostal 24. 7. 1996 stanovisko Krajského súdu Košice k podnetu. Obsahuje stručné zhodnotenie úkonov uskutočnených Krajským súdom Košice v obchodnej veci vedenej pod č. 13 Cb 3622/94. Uvádza sa v ňom, že tvrdenia predkladateľov podnetu nezodpovedajú skutočnosti a vypočítava, v akom poradí a s časovými údajmi boli uskutočnené úkony súdom a účastníkmi v konaní. Podľa vyjadrenia Krajského súdu Košice, súd vo veci konal, a zo strany predsedu senátu JUDr. Antona Oriňáka nedošlo k neodôvodneným priet'ahom v konaní. Poukazuje na podiel viny na nerozhodnutí veci zo strany právneho zástupcu žalobcov, ktorý podal nekvalifikovaný návrh a neposkytol súdu potrebné doklady.

Po ústnej dohode s podpredsedom Krajského súdu Košice JUDr. Vladimírom Hribom bol Ústavnému súdu Slovenskej republiky 24. 7. 1996 zapožičaný spis č. 13 Cb 3622/94. Z uvedeného spisu Ústavný súd Slovenskej republiky zistil nasledovné skutočnosti:

Dňa 17. 3. 1994 bola na Krajský súd Košice - obchodný úsek, osobne podaná spoločná žaloba [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] a [REDAKOVANÉ] proti VSŽ, a. s. Košice o neplatnosť odvolania z funkcií členov predstavenstva a o určenie, že dôvody odvolania nie sú dané. Žalobcovia pripojili k žalobe plnomocenstvá pre JUDr. Jána Mazáka, advokáta na zastupovanie v spore proti VSŽ, a. s. Košice. V priebehu konania vedeného na Krajskom súde Košice [REDAKOVANÉ] a [REDAKOVANÉ] vzali svoju žalobu späť. V konaní proti VSŽ a. s. Košice je účastníkom konania na Krajskom súde Košice iba [REDAKOVANÉ], ktorí obaja spoločne podali aj podnet na Ústavný súd Slovenskej republiky pre priet'ahy v konaní v uvedenom spore.

Dňa 5. 4. 1994 vyzval Krajský súd Košice zástupcu žalobcov na zaplatenie súdneho poplatku. Táto výzva bola doručená JUDr. J. Mazákovi 14. 4. 1994 a poplatok bol zaplatený 22. 4. 1994.

Dňa 24. 5. 1994 vyzval Krajský súd Košice právneho zástupcu žalobcov i žalovaného na predloženie dôkazov. Od právneho zástupcu žalobcov požadoval Stanovy a. s., Štatút predstavenstva a. s. a dôkazy, že žalobcovia sú akcionármi VSŽ. Od VSŽ a. s. Košice žiadal vyjadrenie k žalobnému návrhu v lehote 7 dní. VSŽ a. s. Košice požiadali Krajský súd Košice o predĺženie lehoty, aby sa k žalobe mohla vyjadriť aj Dozorná rada a. s. na svojom najbližšom zasadnutí. Krajský súd Košice požiadavke VSŽ a. s. Košice vyhovel. Dňa 14. 7. 1994 Krajskému súdu Košice doručené vyjadrenie právneho zástupcu VSŽ je síce podpísané predsedom Dozornej rady a. s. [REDAKOVANÉ], neobsahuje však žiadne stanovisko k skutočnostiam uvádzaným v žalobe a zaoberá sa iba formálno-právnymi nedostatkami žaloby. Krajský súd Košice nežiadal o jeho doplnenie. Urobil tak až 10. 7. 1996, po upozornení právnym zástupcom žalobcov, keď spolu s predvolaním na hlavné pojednávanie vo veci na deň 20. 9. 1996 žiadal, pod hrozbou uloženia pokuty, predložiť vyjadrenie k návrhu, t. j. po viac ako 2 rokoch od podania žaloby.

Právneho zástupcu žalobcov vyzval Krajský súd Košice ešte 19. 7. 1994 na predloženie dôkazov o akcionárstve žalobcov vo VSŽ a. s. Košice. Ďalšie úkony Krajský súd Košice vo veci neurobil, ale 20. 1. 1995 predvolal účastníkov konania na hlavné pojednávanie na deň 22. 2. 1995. Dňa 8. 2. 1995 účastníkov konania upovedomil, že pojednávanie sa nekoná a uznesením vyslovil vecnú nepríslušnosť. Proti rozhodnutiu Krajského súdu Košice sa odvolali VSŽ a. s. Košice 15. 2. 1995 a žiadali, aby bola vec vrátená krajskému súdu na rozhodnutie. Krajský súd Košice zaslal 8. 3. 1995 spis Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky, ktorý ho 27. 4. 1995 vrátil Krajskému súdu Košice ako predčasne predložený pre nejasnosť, komu VSŽ a. s. Košice udelili plnú moc na zastupovanie v konaní.

Vo vyžiadanom spise sa nachádzal aj koncept listu sudcu konajúceho vo veci JUDr. A. Oriňáka zo dňa 26. 5. 1995; s tým istým dátumom bol koncept listu doručený do kancelárie súdu. List bol odpísaný podľa údajov v pečiatke kancelárie až 7. 7. 1995, vypravený 11. 7. 1995 a jeho doručenie VSŽ a. s. Košice je vykázané 18. 7. 1995. Na koncepte listu na nachádza poznámka "PNS do 30. 6. 1995". Uvedeným úkonom sa malo zabezpečiť odstránenie prekážky brániacej Krajskému súdu Košice predložiť spis na rozhodnutie Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky. Bez dátumu vyhotovenia i doručenia je v spise založené splnomocnenie pre JUDr. Sitára na zastupovanie VSŽ a. s., ktoré podpísal prezident VSŽ [REDAKOVANÉ]. Na základe výzvy Krajského súdu Košice z 26. 5. 1995, doručenej 18. 7. 1995 VSŽ a. s. Košice písomne 8. 9. 1995 súdu oznámili, že zastupovaním bol poverený JUDr. Sitár. Krajský súd Košice tento list vrátil VSŽ a. s. Košice s poznámkou, aby oznámili, aké je číslo výzvy, ku ktorej predkladajú uvedenú listinu. Riaditeľom právneho odboru spresnené oznámenie bolo Krajskému súdu Košice doručené 14. 9. 1995. Krajský súd Košice 19. 9. 1995 spis opätovne predložil Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky na rozhodnutie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením 2 Obo 327/95 dňa 28. 11. 1995 zmenil uznesenie Krajského súdu Košice 13 Cb 3622/94-71 tak, že vo veci je príslušný konať Krajský súd Košice. Uznesenie bolo Krajskému súdu Košice doručené 18. 1. 1996; a právoplatným sa stalo 8. 2. 1996. Po 22 mesiacoch od podania žaloby na Krajskom súde Košice existuje iba právoplatné rozhodnutie, že na konanie je príslušný Krajský súd Košice.

Krajský súd Košice 1. 2. 1996 uznesením 13 Cb 3622/94-71 rozhodol, že vylučuje návrh žalobcov o určenie, že k odvolaniu žalobcov Dozornou radou VSŽ a. s. Košice zo dňa 22. 12. 1993 z funkcií členov Predstavenstva VSŽ a. s. Košice podľa čl. XI bod 12 Stanov VSŽ, a. s. Košice nedošlo z dôvodov uvedených v čl. VII bod 4 Štatútu Predstavenstva VSŽ a. s. Košice zo dňa 27. 5. 1993 na samostatné konanie. Právny zástupca žalobcov JUDr. J. Mazák podaním z 20. 5. 1996 upozornil Krajský súd Košice, že vo veci nebolo doposiaľ vytýčené pojednávanie, a nebolo ani oznámené, pod akou značkou sa bude viesť vylúčené konanie, a že VSŽ a. s. Košice doposiaľ nezaujala stanovisko k žalobe.

Dňa 10. 7. 1996 bolo Krajským súdom Košice zaslané účastníkom konania predvolanie na hlavné pojednávanie vo veci na deň 20. 9. 1996. Súčasťou predvolania bola výzva na vyjadrenie k návrhu a predloženie dokladov od VSŽ a. s. Košice i žalobcov. Pritom nič nebránilo tomu, aby sudca požadoval predloženie dokladov od strán už oveľa skôr. Na prvom pojednávaní vo veci, vytýčenom po 30 mesiacoch od podania žaloby, nebolo možné vydať vo veci meritorne rozhodnutie.

II.

Ústavný súd Slovenskej republiky nekoná o ochrane práv, ktoré osoba neuplatní voči štátu, ani o ochrane práv, ktoré porušujú subjekty v súkromnoprávnom vzťahu. Ak konaniu pred Ústavným súdom Slovenskej republiky nepredchádzalo uplatnenie práva na súdnu alebo inú právnu ochranu pred príslušným orgánom štátu, Ústavný súd Slovenskej republiky vo veci koná za predpokladu, že z okolností prípadu, z konania alebo iného správania orgánu, voči ktorému sa právo malo uplatniť, je zrejmé, že oprávnený subjekt nemohol dosiahnuť účinnú ochranu svojho práva. V posudzovanej veci sa Ústavný súd Slovenskej republiky zaoberal otázkou, či predkladatelia podnetu pred podaním podnetu na ústavný súd vyčerpali právne prostriedky nápravy.

Občiansky súdny poriadok nepriznáva občanovi ako účastníkovi konania možnosť dožadovať sa nápravy v prípadoch, ak súd neuskutočňuje konanie rýchle a účinne a tým porušuje jeho právo na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov.

Vo veci priet'ahov v konaní možno podľa 6 ods. 1 zákona č. 335/1991 Zb. o súdoch a sudcoch podať s'ťažnosť na orgány štátnej správy súdov. Úpravu podrobností o s'ťažnostiach na postup súdu a o ich vybavovaní odkazuje 6 ods. 3 zákona č. 335/1991 Zb. na osobitné zákony. Podávanie s'ťažností, postup pri vybavovaní s'ťažností a vybavovanie s'ťažností upravuje tretia časť zákona č. 80/1992 Zb. o sídlach a obvodoch súdov Slovenskej republiky, štátnej správe súdov, vybavovaní s'ťažností a o voľbách prísediacich (zákon o štátnej správe súdov) v znení neskorších predpisov.

S'ťažnosť podľa citovaného zákona nemá povahu opravného prostriedku, ale je právnym prostriedkom umožňujúcim účastníkovi konania uchádzať sa o dosiahnutie nápravy, ak súd porušuje jeho právo na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov. Orgán správy súdov nemôže nariadiť sudcovi, aby prestal porušovať účastníkov právo na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov. Účelom možnosti priznania práva podať s'ťažnosť na priet'ahy v konaní je poskytnutie príležitosti súdu, aby sám odstránil protiprávny stav zapríčinený porušením práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov. Preto Ústavný súd Slovenskej republiky o podnete namietajúcom porušenie práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky koná, ak predkladateľ podnetu preukáže, že využil právne prostriedky nápravy podľa 17 ods. 1, 20, 21, 22 alebo 23 zákona č. 80/1992 Zb., alebo ak sa preukáže, že vzhľadom na okolnosti prípadu využitie tohto prostriedku nápravy nemožno pokladať za postup umožňujúci dosiahnuť účinnú ochranu práva priznaného podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky. Zotrvávanie na požiadavke, aby predkladateľ podnetu vždy vyčerpал ešte pred začatím konania pred Ústavným súdom Slovenskej republiky všetky prostriedky nápravy, ktoré umožňuje zákon č. 80/1992 Zb., by mohlo viesť k predĺženiu porušovania ústavou priznaného práva na prejednanie veci bez zbytočných priet'ahov. Využitie možnosti podať s'ťažnosť podľa 27 ods. 1 zákona č. 80/1992 Zb. v uvedenom prípade pre začatie konania o podnete namietajúcom porušenie čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky Ústavný súd Slovenskej republiky nevyžadoval.

Účelom práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia štátneho orgánu. Preto pre realizovanie ústavného práva priznaného čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky nestačí, aby štátny orgán vec prerokoval. Ústavné právo

na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov sa naplní až právoplatným rozhodnutím štátneho orgánu, na ktorom sa osoba domáha odstránenia právnej neistoty ohľadne svojich práv.

Predkladatelia podnetu sa na prietahy v konaní sťažovali už v liste, ktorý adresovali Ministerstvu spravodlivosti Slovenskej republiky v Bratislave, skôr než predložili podnet na Ústavný súd Slovenskej republiky. Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky postúpilo sťažnosť predsedovi Krajského súdu Košice, ktorý ju vybavil listom 5. 4. 1995, v ktorom prietahy neuznal.

S prihliadnutím na uvedené okolnosti prípadu Ústavný súd Slovenskej republiky rozhodol o začatí konania vo veci ochrany práva [REDAKOVANÉ], ktoré sú zaručené čl.48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky.

Predkladatelia podnetu namietli porušenie tohto práva, ktoré je v podstate identické s právom podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Ústavný súd Slovenskej republiky v konaní o ochrane práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky zhodne s Európskym súdom pre ľudské práva, ktorý v konaní o ochrane práva priznaného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd preskúmava najmä zložitosť veci, správanie účastníka konania a činnosť štátnych orgánov zúčastnených na konaní. Ústavný súd Slovenskej republiky aj v konaní o predmetnom podnete [REDAKOVANÉ] vychádzal z týchto kritérií.

Rýchlosť a účinnosť každého konania je podmienená objektívne, charakterom prejednávanej veci. Dĺžka konania môže signalizovať nielen prietahy v konaní, ale aj zložitosť veci. Preto je dôležité oddeliť konanie pomalé a neúčinné, to znamená konanie s prietahmi alebo prejednávanie veci v neprimeranej lehote od konania, ktoré dlho trvá z dôvodu zložitosti prípadu. Rovnako je dôležité vyporiadať sa s námietkami štátnych orgánov, ktoré skutočné prietahy v konaní môžu odôvodňovať zložitou veci. Z oboch príčin sa treba zaoberať kritériami rozhodujúcimi pre hodnotenie veci ako zložitej. Základnými kritériami pre hodnotenie veci ako zložitej je skutkový stav veci a platná právna úprava relevantná pre rozhodnutie o veci. Z hľadiska druhého hodnotiaceho kritéria,

teda z hľadiska právnej úpravy relevantnej pre rozhodnutie veci, v právnej teórii a filozofii práva sa za zložité pokladajú tie veci, ktoré samostatne alebo kumulatívne:

- a) vyžadujú, aby na ten istý súbor faktov sa aplikovalo viac právnych noriem,
- b) umožňujú, aby tá istá právna norma nadobudla v interpretácii viac ako jeden význam,
- c) predpokladajú viazané uváženie,
- d) predpokladajú a umožňujú voľné uváženie.

V konaní o podnete namietajúcom porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov Ústavný súd Slovenskej republiky okrem zložitosti veci skúma aj to, akým spôsobom sa na prietáchoch konania podieľa osoba, ktorá podala podnet vo veci porušenia práva priznaného podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky.

Správanie účastníka konania môže súd zbaviť zodpovednosti za prietahy v konaní len vtedy, ak dôsledkom správania účastníka je spomalenie postupu konania. Pasívne správanie účastníka, jeho spoľahnutie sa na správnosť postupu súdu nie je okolnosťou, ktorou možno ospravedlniť nečinnosť alebo neprimerane zdĺhavý postup súdu. Okrem toho prietahy v konaní, ktoré možno pripísať správaniu účastníka konania, nevylučujú zodpovednosť štátu za to, že o právach účastníka konania sa rozhoduje dlhšie, než je primerané podľa povahy veci, ak ide o zbytočný prietah zapríčinený nečinnosťou súdu.

V posudzovanej veci Krajský súd Košice vyzval 5. 4. 1994 zástupcu žalobcov na zaplatenie súdneho poplatku. Táto výzva bola doručená právnemu zástupcovi 14. 4. 1994 a poplatok bol zaplatený 22. 4. 1994. Dňa 24. 5. 1994 vyzval Krajský súd Košice právneho zástupcu žalobcov, aby súdu predložil Stanovy a Štatút predstavenstva VSŽ a. s. Košice a dôkazy o akcionárstve žalobcov. Táto výzva bola doručená právnemu zástupcovi 31. 5. 1994. Štatút predstavenstva a Stanovy VSŽ a. s. Košice predložil právny zástupca žalobcov Krajskému súdu Košice 7. 6. 1994 a potvrdil skutočnosť, že žalobcovia sú akcionármi VSŽ, a. s. Košice s návrhom, aby zoznam akcionárov predložila súdu akciová spoločnosť.

Povinnosť viesť zoznam svojich akcionárov vyplýva VSŽ a. s. Košice z 156 ods. 4 Obchodného zákonníka (zákon č. 513/1991 Zb. v znení neskorších predpisov). Na jeho základe akciová spoločnosť uskutočňuje aj hospodárenie spoločnosti v účtovnom období a po splnení zákonom ustanovených povinností zabezpečuje rozdelenie zisku akcionárom spoločnosti. Napriek uvedenému 25. 7. 1994 Krajský súd Košice opakovane vyzval právneho zástupcu na predloženie dôkazov o akcionárstve žalobcov vo VSŽ a. s. Košice.

Okrem zložitosti veci a správania predkladateľa podnetu pri rozhodovaní o tom, či právo priznané čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky bolo porušené, Ústavný súd Slovenskej republiky preskúmava aj činnosť štátneho orgánu, proti ktorému podnet smeruje, v období, v ktorom sa namieta porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov.

Medzinárodný štandard vytvorený pri uplatnení čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd zahŕňa niekoľko pravidiel.

Od štátu sa vyžaduje, aby jeho orgány s právomocou a príslušnosťou o veci rozhodnúť postupovali s náležitou usilovnosťou a vec rýchlo vybavili (Eckle Case. Publications of the European Court of Human Rights. Series A. Judgements and Decisions. Köln-Berlin-Bonn-München, Carl Heymans Verlag KG, 1982, č. 51, s. 39).

Zodpovednosť štátu sa môže spojiť s nesprávnym postupom, ako aj s nečinnosťou, pričom štát znáša zodpovednosť nielen za nedostatky v postupe sudcov, ale aj za ďalšie osoby vstupujúce do konania v oficiálnom postavení. Aj takto zapríčinené nedostatky sa pripisujú sudcovi, ktorý "je zodpovedný za prípravu veci a rýchle vedenie konania" (Capuano Case. Publications of the European Court of Human Rights. Series A. Judgements and Decisions. Köln-Berlin-Bonn-München, Carl Heymans Verlag KG, 1987, č. 119-A, s. 13; rovnako Case of Pierazzini v. Italy, Publications of the European Court of Human Rights. Series A. Judgements and Decisions. Köln-Berlin-Bonn-München, Carl Heymans Verlag KG, 1992, č. 231-C, s. 30).

Činnosť vykonaná nesprávne, omylom, sa stala príčinou vzniku zodpovednosti Nemeckej spolkovej republiky. Ten v konaní pred Súdom pre ľudské práva uplatnil

námietku, podľa ktorej "štát nemôže zaručiť, že jeho sudcovia sa nedopustia chýb". Európsky súd pre ľudské práva túto námietku neakceptoval a vyslovil záver, že omyl súdu, ktorý vedie k predĺženiu konania za účelom nápravy omylu, v spojení s ďalšími faktormi možno vziať do úvahy pri hodnotení primeranosti relevantného obdobia podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (Bock Case. Publications of the European Court of Human Rights. Series A. Judgements and Decisions. Köln-Berlin-Bonn-München, Carl Heymans Verlag KG, 1989, č. 150, s. 21).

Ústavný súd Slovenskej republiky vzal do úvahy medzinárodný štandard v konaní o podnete [REDACTED].

Krajský súd Košice ešte 19. 7. 1994 vyzval právneho zástupcu žalobcov na predloženie dôkazov o akcionárstve žalobcov vo VSŽ a. s. Košice. Ďalšie úkony Krajský súd Košice vo veci neurobil, ale 20. 1. 1995 predvolal účastníkov konania na hlavné pojednávanie na deň 22. 2. 1995. Dňa 8. 2. 1995 ich upovedomil, že pojednávanie sa nekoná. Uznesením vyslovil vecnú nepríslušnosť. Najvyšší súd Slovenskej republiky následne príslušnosť súdu potvrdil. Obdobie od 26. 7. 1994 do 8. 2. 1995, t. j. 6 mesiacov, možno hodnotiť ako obdobie nečinnosti, keď súd neurobil žiaden úkon a následne iba vyslovil svoju nepríslušnosť.

Podľa názoru Ústavného súdu Slovenskej republiky druhý prieťah v konaní nastal pri zabezpečovaní dokladu do spisu, pre nedostatok ktorého bol 27. 4. 1995 spis vrátený Krajskému súdu Košice ako predčasne predložený Najvyšším súdom Slovenskej republiky. Za nedostatok označil Najvyšší súd Slovenskej republiky nepreukázanie skutočnosti, koho VSŽ, a. s., Košice poverili zastupovaním v uvedenom spore. Sudca konajúci vo veci dňa 26. 5. 1995 pripravil koncept listu adresovaného VSŽ, a. s. Košice a s tým istým dátumom bol doručený do kancelárie súdu. List bol odpísaný podľa údajov v pečiatke kancelárie až 7. 7. 1995, vypravený 11. 7. 1995 a jeho doručenie VSŽ a. s. Košice je vykázané 18. 7. 1995. Na koncepte listu na nachádza poznámka PNS do 30. 6. 1995. Čas, ktorý možno označiť za zbytočný prieťah v konaní sa posudzuje podľa konkrétnych okolností prejednávanej veci. V uvedenom prípade došlo v dôsledku nevypravenia listu súdnou pracovníčkou k prieťahu 5 týždňov. Išlo o osobu v oficiálnom postavení, za

ktorú súd preberá zodpovednosť voči účastníkom konania, ak namietnu porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov. Za obvyklých okolností 5 týždňov nemá povahu prietahu v konaní. Neprítomnosť súdnej pracovníčky bola daná objektívnymi okolnosťami - jej práceneschopnosťou, čo bolo súdu známe a jeho povinnosťou bolo zabezpečiť vykonanie nevyhnutných úkonov v konaní. Z uvedeného dôvodu 5 týždňov v konkrétnom prípade predstavuje prietahy v konaní, ktoré spolu s ďalšími okolnosťami mali za následok, že vykonanie jediného úkonu podľa pokynov Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a opätovné predloženie spisu Krajským súdom Košice si vyžiadalo čas od 27. 4. 1995 do 19. 9. 1995, t. j. takmer 5 mesiacov.

Tretí prietah v postupe Krajského súdu Košice vo veci 13 Cb 3622/94 bol v čase od 1. 2. 1996 do 17. 6. 1996. K prietahu došlo tým, že návrh vylúčený uznesením Krajského súdu Košice z 1. 2. 1996 na samostatné konanie bol doručený civilnému úseku toho istého súdu až 17. 6. 1996.

Na základe uvedených skutočností rozhodol Ústavný súd Slovenskej republiky tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať
opravný prostriedok.

V Košiciach 2. októbra 1996

Za správnosť vyhotovenia: JUDr. Anna Danielčáková
predsedníčka senátu